

Els grups municipals opinen

ICV proposa suprimir el peatge de l'AP-7 de la Roca pels vehicles procedents de Mataró (C-60) i pels que van cap a la Roca (C-1415)

La proposta s'ha formulat com una esmena al "Pla d'actuació per restaurar i millorar la qualitat de l'aire", presentat al desembre pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat.

La proposta de supressió de peatges, presentada per ICV, vol ser una mesura per disminuir la contaminació originada per les retencions a la ronda Sud de Granollers (C-352). S'ha detectat que per la ronda Sud de Granollers cada dia circulen 25.000 vehicles dels quals el 52% estan de pas cap a altres destinacions. (Fons del Pla de mobilitat de Granollers). Això provoca importants retencions. La major part d'aquest 52% ho fan per evitar pagar el peatge de la Roca. Són vehicles procedents d'una auto-via gratuïta, la C-60, i van cap a una altra autopista gratuïta, un tram de l'AP-7, o a l'inrevés, els procedents de l'AP-7 i que van cap direcció la Roca o altres destinacions a través de la C-60.

El pas per la ronda Sud provoca retencions no tan sols a la ronda Sud sinó que també tenen incidència a altres vies: a la carretera del Masnou (BP-50029) a la cruïlla amb la ronda Sud, a la C-17 a l'alçada de Parets, i a la C-1414, principalment a la rotonda de la sortida de la ronda Sud direcció la Roca. ICV es planteja, com a mesura a curt termini, l'eliminació del peatge esmentat, ja que la reducció de la contaminació atmosfèrica podria ser immediata. Paral·lelament s'insisteix a prioritzar el transport públic, millorant les línies interurbanes d'autobús i la xarxa ferroviària amb el Maresme i el Vallès Occidental; potenciar la xarxa secundària viària; i construir les calçades laterals de l'autopista AP-7 entre Granollers i Cardedeu. El Pla d'actuació per restaurar i millorar la qualitat de l'aire és un pla pioner a l'Estat espanyol que es debatrà properament al Parlament. Estableix mesures concretes per augmentar la qualitat de l'aire a l'àrea metropolitana de Barcelona i es marca com a objectiu reduir un 30% les emissions de contaminants fins a l'any 2010. Entre les mesures per reduir la contaminació associada al transport, causa principal de la baixa qualitat de l'aire en aquesta zona, figuren l'ambientalització del transport públic, la reducció de la velocitat màxima dels vehicles a 80 km/h a les vies ràpides i la implantació de carrils per a vehicles d'alta ocupació. El Pla també recull mesures concretes en els àmbits industrial, energètic i domèstic, a més d'afavorir la prevenció i fer tasques de sensibilització entre la ciutadania.

Jaume Vernet
Portaveu del grup municipal ICV-EUA

De menú, abraçades

Amma Amritanandamayi Devi, la guru índia, santa de les abraçades, la passada tardor, va ser a Barcelona, novament, oferint l'escalf de la seva abraçada com a mare en el desert de manca d'afectes que patim. A la iniciativa s'hi van sumar, mesos més tard, altres ciutadans i ciutadanes i van arribar també a la nostra ciutat de Granollers, al Nadal, de la mà de Gran Centre amb "abraçades per la pau". Les abraçades esporàdiques, fins i tot les tres o quatre abraçades diàries que ens recomana Sebastià Serrano per estar ben carregats d'hormones del benestar, resulten sobrerres, sonen a farsa hipòcrita, quan l'entorn o clima habitual familiar, comunitari o ciutadà no és càlid, ni acollidor, ni amable, ni respectuós. Adela

Cortina ho expressa dient que la ciutadania és un concepte mediador que uneix la racionalitat de la justícia amb la calor del sentiment de pertinença i que ha de ser capaç de motivar els membres d'una societat afrontant els seus problemes reals sense utilitzar recursos entabanadors. A Granollers sovintegen i proliferen massa abraçades espectaculars i arítmiques que després, en la quotidianitat es fan fonedisses i provoquen un cert desemparament en la vida real. La ciutadania reclama, de l'ajuntament, fora d'abraçades engalipadores, més actuacions curosament atentes: pisos de protecció oficial fets i lliurats, no promeses de futur; llars d'infants suficients a cada barri de la ciutat; accessos sense barreres arquitectòniques

a l'estació de RENFE i arreu; policia de proximitat; una ciutat sense els col·lapses per a urgències hospitalàries o per a atencions sanitàries i sense cues al carrer per a permisos de residència, carnets o passaports; una oficina de defensa del ciutadà operativa, àgil i autònoma; carrils bici amb carrils senyalitzats; carrers pensats per als vianants; oferta lúdica, amb oci nocturn per a joves i diürn per a persones grans, diversificada i propera; un trànsit sostenible en comptes d'insostenible per impossible; un teatre auditori còmode i ampli amb supressió de la fila 22. Hi ha fredor d'abraçades quan l'ajuntament ens lliura un calendari on restem orfes de l'empara i protecció dels sants i santes abraçadors/res de la nostra tra-

La educació, assignatura pendiente

En este mundo en el que los parámetros tradicionales parecen haber perdido su contexto, en el que el siglo XXI nos descubre la solución a grandes incógnitas del pasado, tenemos políticamente y socialmente una asignatura pendiente, la educación. En todos los estudios económicos y sociales se refleja que la apuesta de futuro radica en apostar por el capital humano, bien formado y competitivo. La competitividad como elemento o eje vertebrador de la economía parece haber tomado relevancia y, dentro de ella, la educación es la joya de la corona.

Reconocida la importancia, cabe plantearse qué estamos haciendo por la educación de las generaciones venideras, qué compromisos políticos y qué acuerdos se están tomando. El sistema educativo ha sido demasiado permeable a la mano política y se ha dejado seducir por los políticos de turno. Nos hemos adentrado en debates estériles e identitarios sobre la lengua y la solidaridad, olvidando que el mundo exterior, el del mercado laboral, tan sólo se rige por la competencia y la calidad. La verdadera apuesta por la

educación se tiene que plasmar no sólo con ideas claras, sino también con dotación económica para llevarlas a cabo. Debemos exigir que las condiciones sociales, materiales y económicas dentro y fuera de las aulas propicien el clima necesario para la optimización del sistema educativo. La calidad, la excelencia, el esfuerzo, el orden y el respeto han de ser valores que se impulsen desde los centros docentes. Respecto a las lenguas, debemos impulsar formación trilingüe (castellano, catalán e inglés) e incluso potenciar el uso de la cuarta lengua.